

Pekla zplazenci.

Fantastický román z dob Rudolfa II.

J. J. KOLARA.

XII. Lilitha.

Pokračování.
„Abba! — Done Jose Maria! — Koho's to trk?“ zvolal Tychon Tyr-doboj Fernensommel.
„Vrata! — Lebka za nimi zmizela odůsil mrzutě Paspedillo.“
„Sund bychom se také mohli do stati do domu,“ řekl Kolombánský s výrazem hlasité zvládnutosti. „Doba jest velmi příznivá, v této čtvrti není na ulici ani živé duše, sami po-novní sem přicházejí se netroufají, a dím ten jest Fastáv dím, kam velmi často a potají naše spánilomyslná Lukrecie se nečtyrje, a jakkoliv jste mi vyřídili, že bych byl jejím fámulem lásky, před vraty tohoto domu se vám zapřísahám, že jste mi křivdili a že chytříte Lukrecii na postávek mého vtípku chrám lásky nezakládá.“

„Musíme do domu,“ zvolal živě mladík Panigarola, „a kdyby byl přikováno zlatými řetězy k nebeské klebě!“

„Ale kdy — a jak?“ tážal se po-zváživě Fernensommel. „A mimo to zapomínáte, hoši, že stojím dím pod ochranou císařských prokurátorů, za due musím jít vidět na jeho vrátech erb a znamení komory královské.“

„Ha že tak,“ řekl na to chrapl-vým hlasem don Paspedillo, „Ale co nám do erbů a znamení, když si královských zákonů a mandátů ne-bhefíme! A mimo to, kdož pak se doví, že jsme byli v domě, když se tu cestou odejdeme, kterou jsme se do domu dostali. Moje zamilované selátko, signor Paolo Panigarolo, je tuze zvyklý pouze z lásky, a musíme se z toho lásky k vůli udělat.“

Pojďte, udatní rytíři, na zad stave-ním, snad se nám podají vyškabáči se na zad a seskočí do zahrady, a stojícími jednou na kypré půdě, snad i vypátráme další cestu do svnit tohoto zajímavého domu.“

Po těchto slovech všichni odešli a se v spáný úvoz, podle něhož se táhla zahrada zeď Faustova domu.

Lang a Geisler stáli u vnitř v tmavém průjezdu. Z pravé strany do zahrady ozvalo se žumčání, větrem naporá se trháhojící a zmítající se listí stromového, v levo nacházela se tmavá chodba, vedoucí k taj-ným pokojům nebožtka Kurefina, kde ležely kovové stíny. Ale nyní nekroutily, aniž svítily plameny na očima.

Na konci dlouhé, klenuté chodby naležaly se scholy, a vedle nich stála dosud mramorová socha. Dáma a bělela se ve tmě jako ruděsem přio-děná, na stráž stálojší mrtvola.

Lang, drže nesmírnou lázeň schvá-ceného Geislera za ruku, kráčet s ním podél tmavé chodby až k samé soše, a lele, socha vypustila z k ní vody a postříkala je, jak to on byl Vilém Sotavý vypravoval. Geisler klel bez sebe k zemi a začal sténati a kňučeti jako pokácený vepř.

„Geisler, muž!“ šeptal mu Lang do ucha. „Není to nic, nelekejte se, vylet' to není strašidlo, nýbrž umě-lecký stroj, mramorová toliko figu-ra, s k tou jest spojový tajný práh u schodu, a když se naň šlápe, na-čerpá se figura vodou a stříká.“

Geisler se opět po dráhě chvilky zpatoval a když mu pak Lang po-znovu všecko vysvětlil, vscholop se se země a kráčel celý zmatený, a v stále úzkosti i nedůvěře za Langem.

Lang znal v domě každý spád. S velkou bezpečností šel po schodech nahoru, za tím Geisler, drže se jeho kabátu. Konečně se zastavili. Lang ohmatal stěnu, stiskl tajné pero, a tu objevil se otvor, kterým se los-tali do prostranné komnaty.

Ačkoli v té komnatě velká tma byla, Lang se přece všude všeho do-makal a stisknuv bojácného Geisle-ra na pohovku, posadil se vedle něho a jal se poněkud z ticha takto mlu-viti: „Zde můžeme bezpečně vytr-vat až do bílého rána, zde nás páni foedrechťi nebudou hledati, když se jim i podřídilo vedrati se do do-mu, poněvadž tato skrýš se ne-lá tak snadno očima vypátrati, jak jsem i sám to dokázal. Na zotavení vaši skladež myslí, přinesu vám ze střílné láhev vína; tato komnata by-ta z životy starého Kurefina vždy dobře zásobena velikou potravou a zvláště dobrými révevnými nápoji, poněvadž nebožtík zde mnoho dít, ano jedenkrát celých šest neděl vy-trval, když míval totiž rozmluvy se svými duchy a pekelnými skřítky. Sem páni prokurátoři ani nepřijí-li, když přijímali veškerý nábytek do-mu po Kurefínově a k tomu ke vše-

mu rozdělán i oheň, abychom na sebe viděli.“

Po těchto slovech poslešil Lang do komaty a začínal tam nějakým skleněným nádobím, vyvodil z jaké si trubky, která byla spojena s vel-kou bráhou láví, stojící na ma-lém stolek, modrý plámenek a na to hned přinesl z nízké skřítné láhve červeného vína, s kterýmžto se Geis-ler velmi obohatě spáčetil.

Pokoj ten, v kterém se oba nyní nalézali, neměl žádných oken ani dveří, takže tajemným, jak již po-dotknuto, ve stěně ukrytým otvo-rem bylo přístupno do něho. — Na-rádl bylo zde dosud totéž, jak za vlády Kurefina. Na jedné straně stál vysoký sloupec, sestavený z vše-lkých pušek, hrnků a lesknoucích se pouzder. Po obou stranách sloup-ce stála vycpaná zvířata, a sice na zemi rozplazená dva os rovidové, je-ště čerstvé; v druhé straně, na vy-ších podstavcích výřově, usáté sovy. V jiných přihlídelech křídlových pušek a lahviček naležaly se hmotové, na-voje a bronzi, na druhé straně stá-li dva kostlivci a okolo nich opět vycpaná zvířata, totiž opice a ptáci většího druhu.

Lang se po komnatě procházel a věci ty pilně prohledával. Pak obrá-tiv se v jinou stranu, ukázal na vel-ký houb rozestavených skřítků a pa-náků a začal Geislerovi s chlubným výrazem velké úcty všecko vy-kládati.

„Vidíte,“ pravil povýšeným hla-sem, „zde máte celé hejno starosla-vanských bohů a bohyní, a patrně, že starý Kurefín byl potajíj pohán. Zde socha Perkunova, jemužto staří Češi obetovali kozla, aby jeho netra-stal krpobítím, hromem a bleskem; zde stojí Lada, etěná druždy od všech Slovanů, v podstatě panny bítostilice, s dlouhými, až na kolena splývajícími vlasy, v pravé ruce dr-tí tři jablka, v leštěch poupe řížo-vé, v levé ruce kováli. Za ní tři náh-ědivce, milostky v jejím průvodu. Zde socha slavné bohyně Krosiny. Za časi Liboše, která jsou bohyní velká přítelkyně, jim velké a ná-kladné přišla občeti, byl její o-zrad od řipáka, to jest od člověk ryt-ce, jenž uměl měd lití, vyhotoven ženské postavy větší než který člo-věk. Z modly rozlamané Krosiny jest prý ulitý obraz Annny Marie Staroboleslavské za časi knížete Sp. tilmova.“

„I podjeme se!“ zvolal Geisler rozveselen, „kde pak iste nabral tolik úcty a vědomostí v takových věcech?“

„Však mě starý Kurefín o těchto capartech vypravoval dost často trýznil,“ odůsil Lang. „Pro ukrá-čené chvíle, abychom neousnali, budu pokračovat dále. Zde stojí Sviti-bor, — v tom se Lang zarazil. O-zvala se totiž občední z daleka, ja-ko pod zemí, podivná hudba, divo-cké všetečné písně a trubek, racho-čení malých bubínků a cimbalů a k tomu i zpěv ženských kniukavých hlasů. Z divoké to směsice zvláště vynikala slova: „Schvaixit! Schvaix-it!“ Pak přišel ten neladný, potře-šitý, zděvotilý zpěv v kostelní cho-rát a na to se ozvaly mužské hlasy:

„Ho! Potrimí a se vleče stěle žuze, z Incubus! Pritigritis v Suebus! dá ti muže, pjeje čerti, Lilith krásná mrchochřti, tělospasná k studenému, již se use, klíhovému milý běse, sňatku: Sláva! v občt tobě, z čertici k zkáze sobě! čert se vlávt!“ Švaiva teče

Po skončené zpěvu ozvalo se opět řízně a všetečně řebených výst-řekých hudebních nástrojů a proní-kavý ženský skřek: „Schvaixit! Schvaixit!“

„Schvaixit! Incubus! Suebus! Tor žon zde čerti pohromadí. A tism, že v jich spolku tčž Jošt,“ pravil po tichu Lang. Pak se obrá-tiv ku Geislerovi, jenž opět na ře-le vyřádel pot, podal mu ještě jednu lahvičt vína s napomenutím, aby pil s vína držel a pekelného hla-ku se neděsil.

Sotva donutil Lang, již zmizel ve stěně. Costa ho vedla po zná-mých šnekových schůlkách starého Kurefina přizemní síň, kde umřáje-čí majetník domu drubdy oznamo-vat poslední svou vůli synům dvoj-čatům. I v této síni panovala čirá tma, ale pod jeho nohama jako v kovové dutině podivně se ozvaly hemžení, zvonění, smích a veselý hovor. Lang ustoupil na levou stran-u, kde se nacházela vyklenutá kap-lička; položil se pak na zem, vylep-řil dosti praně čtverhran mramor-ové tabule, a ejhle, okénko se obje-vilo křídlového lesku a průhledno-sti, kterým se mohlo koukati do podzemní síně.

Lang vložil hlavu do okénka a vyvalil oči na to, co viděl v pře-čhvatu nesmírného podivně.

Spatřil! Suebus! Incubus, Li-lith!“ a celý zástup podivných pří-šerných hostů.

Na první pohled byl Lang toho mínění, že se v té podzemní klebě vykonávají obřady bludářů, posad v Čechách se vyskytující a zvaných za časi husitských bohor Pikharty, jižto se, ačkoli je byl slepý Žilka dvakrát potel a zabíjel, nikdy do-šla z české vlasti nevytrátili.

Než nedlouho se skrz okénko díval, a záhy znamenal, že jsou to pekelné služby, ježto se zde vykonávají.

Viděl a poznal samé známé tvá-ře. Nejprve mu do oka padla posta-va, vešlou na vysokém trůnu u pro-středí síně.

Byl to tmavý, brunatého těla, velmi srstnatá a co do obličeje a ostatních tělesných údů, živý to kontrářj onoho raráška, kterého viděl namalovaného v ohromné, tu-štině řetězy opatřené kufce pana Matouše Filoména. Postava ani o vlas sebou nepohnula a svítla jen očima, nestála je v kole otačceje.

Po levici této ohýzné postavy sedla na nízkém selátku Lukrecie, v úplné skvělosti svých pávbů. Na pravo se lěl Jošt z Kurefina.

Po straně Lukrecie stály v dlou-hé řadě její služky, všechny takmě-ř se honosíce nevšobitím pávalem té-lesných forem. Po straně Joštovi stála dlouhá řada mladenec, držel hladopartý s dlouhými bodky, jako by byli přibitovani k nějakému úto-ku. Zrovna přede trůnem černého srstnatého velitele visela na dlou-kých a dosti silných hoblavých pedelích la-tura, dosti pohodlná a prostranná na posezení dvou se mi-lujících duší.

O čem v Sotavě domě Vilémova obrazost aneb blouznivě, rozhára-ně kochaně se lásky v náručí Ama-zonky, čili Sempiterny, čili Lilithy, po čem ubohý Vilém marně do vě-try tu roztočenou náruč svou vza-choval, všecko toho užíval v skuteč-nosti bratr Jošt a přívouzlov, nikým posud nevyzkoumanou cestou pří-ro-zeného bratrského snoubenství, roz-koš svého vlastního mládného šat-ku k nevšobitím vzáletnému bratra.

Ozvalo se opět všetečné písně a trubek, rachočení malých bubínků a cimbalů a volání: „Schvaixit! Schvaixit!“

Bylo to třetí zavolání.

Na vystouplá zapřazsturová žena, jako sklepení nad sklepením, mlá-deho, spálého, veskerou vnaoča ho-destelose se těla. Její obličj polo-bal se však římcí, v nesčíslné záhy-by nasbíraného, ja skormoucem nešestihými vráskami a z každé opa-řiválo se stovletí, její pak vlasy, jak-koliv husté, až na paty splývající, bělely se jižm dávnovostí.

Sotva se objevila, sbory mláde-řj i panen klesly k zemi a jednolhán-ě zpívaly.

„Ajta, Lilitha se blížil, věčné chřtívá, věčné svizil, Fese lula!“ oně lisky, Ježto odepná pásky S chlonitvých boků, Zehnajíče lřičku kroka! — Drív než Adam v ráji kráčel, V hožském světle znaky smácel, Na tisíc let tam žila A co zápač větrem byl! Nož když v počelše dolě V polly prách jí stráž k sobě První člověk chtějem jat, Zmizel její zápač svatý, Služka pekla, světem kráčel, Prvotně zde lřičk opatř, — Zlé počavši, zlé zas rodil, K zlém zas své plody vodil, A tak nese tato země Pekla stůd, pekla plomý!“

Zpěv umlkul. Oba sbory mláde-řj i panen zvedly se opět se země a padly si v náručí.

Ale Lilitha kráčela, s laskavým úsměchem na všechny strany se o-mlhčje a hlavou kvájeje, tčž k sa-mému trůnu, políbila v levou nohu, v levo popsalého již na něm selá-čho černého pána, a s velkou lasko-mnou ladu si otařje, jako se s přelíbuzným hlasem takto mluvíti: „Hehiti! Habiri! Behemote! No-voň občt přívádím pro rozkoš zraku tvých plamených. Líbezně to pou-je na pohled, avšak v srdci jeho seřf červ našl vítězoslavy! Nakloň milostivě vrub své velmočnosti k jaitm přábnoum ritikm, přijmáji její upřímné homagium, a sňovivá-že již vstoupiti v lasturu aby vyko-nala obřad, danouci práva k Sue-bus.“

Postava na trůně sklonila hlavu na znamení, že svoluje.

*) Lilitha, tolik co „Nočnice“ by-la prý Adamova první žena. Je vy-léčeni rabilho-Benzry, která mu porodivši „Schiriny“, t. j. zlé duchy-čub čertky, konečně z přepychu její upřímné homagium, a sňovivá-že již vstoupiti v lasturu aby vyko-nala obřad, danouci práva k Sue-bus.“

**) Lulaf jest u Židů spojová s mrtv, jedné palmové a jedné oliv-řratolesti. [Pok.]

Zprávy z Čech a Moravy.

Rytířem státním kavalérem Před okresní soudu na Smíchově postaven byl dne 31. m. m. zvláštní párek, obviněný z přestupku lehkého ublí-žení na tělo. Byl to ovolověj cha-lupník z Liboče, Karel Ras, a jeho bývalá hospodyně Veronika Vaňová, kteří jednoho dne stoukli bratra Raso-va tak nemilosrdně, že musel být k němu povolán obvodní lékař M. Dr. Kaplan. Vaňová přišla ku stánu v průvodu vězeňského dozorce z novoměstské trestnice, kde odby-va si několika měsícní žalář pro zločin krádeže. „Nu tak, Rase, jak to by-lo s tím s tučením?“ záhájil vy-šlech soudce, adjmák Kleiner. „I-nu, slavný soude, odpovídal obvině-ný,“ bylo to následovně. Zde při-tonný bratr Antonín přišel jednoru-ka k me hospodyně a začal do ní „stř-řpat“. Já byl nucen složit se do to-ho; chytily jsem Tondu za krk a pra-stil jím o zem. On vstal, a já byl nucen se bránit pro případ, že by se do mě dal. Zároveň byla Veronika nucena mne nebat — kráče, byli jsme oba nuceni jít mu jich dít, aby k nám nechodil!“ — „Ale dala jste mu jich řádně, že musil být až odnesen!“ poznamenal soudce. — „Inu, když je člověk nucen,“ pokr-čel žalovaný ruce. Vaňová při-znala se úplně k činu. Po vynese-ní rozsudku, jímž byli k návratu ve-řejného žalobce, e. k. kancelisty Pfeifra, uznáni vinými a odsouzeni oba k třídennímu vězení, postem zastěženému, byli oba žalovaní jaksi překvapeni a Ras tážal se soudce, jak to vlastně je. „Máte tři dny vězení,“ bylo mu odpovězeno. — „A jako tak!“ chápál odsouzený, „a to já přepustím svému advokátovi!“ — Ten asi bude mít radost!

Moravský rubík perský generál V Teheranu, hlavním městě Persie, zemřel v. d. července perský podmaršálek a přednosta perské, hudební kapel Julius Gebauer, rodem ze Sternberka, kamž byla zpráva o jeho úmrtí ihned telegrafo-vána. Týž byl roku 1878 povolán do Persie, aby tamní vojsko nové zřídil a hudební kapely dle rakou-ského vzoru zavazell. Za své zásluhy obdržel hodnost generála a četné řády.

Hovosní kopče. Píše se z Polské Ostravy: Ke konci července spáčen byl v lese u Michálkovic obnavý lo-žin na letletém hluhoneném chlap-ě Karlu Čopkovi, jenž se živil slá-řáním uhlí a jeho prodejem. Ne-znamý surovec přepadl hoeba v do-měně, že má u sebe několik krejca-řů, a když se sklamal, stoukl nbo-žáka tak, že zůstal dva dny v lese ležeti; hoeb byl nalezou pokryt hmyzem, který se psal na jeho kva-řvých ranach. Dělnici, kteří našli Čopka v bezvědomí, dopravili jej do nemocnice, kde nbožák brzy na to ranám svým podleh. Po neú-měnné darebáče se pátrá.

Hea s dynamitovými potrovaní. — Píše se z Polské Ostravy: Dne 29. července zmoenily se děti horu-ka Goetze v Zaručce dvou dynam-ityových patron a pochlubily se jimí gletčím chlapě Rud. Florčíkovi, který bez váhání vzal hřebek a rýpal jím do zápač. Náhle zarachotila rána, patrona se roztrhla, vletla vletča chlapeč do obličje a hrozně mu jej zohyzdila; mimo to utrbla mu několik prstů u ruky, která bu-de musit být asi odřána. Také hoeb Goetzův utrpěl poranění. Příhoda tato se nejpořjší vy-řtřeje a neopatrný horek, jenž dě-řti patrony vzaly, bude pro neopatr-nost a jř zavíněné nešestí přísně potrestán.

Koním usmrcen. V Hradci Krá-lové a na celé řadě mezi tímto a Rychnovem velmi dobře známo p-vozouk 55 roků starý Alois Netka z Rychnova n. Kn. přijel jako kaž-dého týdne i v sobotu dne 29. čer-vence na týdenní trh do Hradce, odkudž již po více než 20 r. odřáží nakoupenou zeleninu a jiné zboží, jež zde zelenatí a různě obchodují z rychnovské krajiny nakupují. Povož a koně své státi měl v hotech e. i. čerého koně. Kol 9. hod. večer šel do koněvny, aby dohlédl, majtli koně jeho obrok nasypáný. Vedle těloto umístěn byl koč-vozníka Jana Šalandy z Kuklen, zřevé přý nepohodlně a leževé. Když se Netka vedle koně toho ku-žlabu dostal chtějí, vyhodil tento za Kera a kopč Netku v krajinu za-hlučeti tak prudce, že tčž se skláče-a v malé chvíli ve vzduch okamžitěm téměř přispěl lékařskému, byl mrtvolou. Pohřeb nešťastníka ko-nal se z okresní nemocnice zdejší v pondělí odpoledne a byl velice do-jemný. Z deseti dítek, vesměs do-jmá, provázelo rakev otevou velko-

Neštěstím

právem jest nemoc a přece nemocem, jenž léky užívá, musí, štká úduchy vě-dom, že užívá léku, jenž zřetoven jest pro speciální jeho případ. Nejpře-řst vy-řtí původ a příčinu onemocnění. Dr. SHOOP nepoukloil se křiti proslávě-řev žitelšim dle starobylého zvyku, jehož to bylo přechodného a poutějšného ule-čením skřytaj, neodstraňuje však příčinu onemocnění.

Dr. SHOOPA zvrubně bádáv oblo-vilo, že žaludek, játra, ledviny a všichni vnitřní ústrojí kontrolovaný jsou jistými nervy. Jsou tyto oslabeny, přestává zá-řev ústrojí být řídným a následně toho jest onemocnění žaludka a jater.

Strava, již pojídáme, slouží ku vyráb-ění krve a není dostatečně stravena, aby přeměněna byla v čistou krev, koši a svaly, nemáme být v pravé zdravím.

Dr. SHOOPA „RESTAURATOR“ (Obnovitel) jest lékař pro žaludek, játra a ledviny a působí na nervy tyto ústrojí kontrolující, jež nichž jedině může být příčina choroby. Lék ten není žádný tak zř. Nervine a není v něm žádná jedovatlá látka, nýbrž drůživo, nýbrž on slouží ku posí-lení a výřtře těchto oslabených nervů.

V lékárnách aneb farmacii exprimu za \$1.00.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posiluje sly, a zorky, zaslyšle z dar ma na kateřolšv adresu. Adresujte: Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

Do Californie v palcovém voze.

Dráha Burlingtonská poel osob-ním dozorem vysokých úředníků vy-pravuje týdně jeden vlak do Colo-rado, Utah a Californie pro obecnou cestu hledající polohu.

Doprava levná, počestná a co nejryhlejší. Vlaky vyřídí z Omahy a Lineolu každý čtvrtek a jeden krát každé-ého přesešou až do San Francisco a Los Angeles.

Vozy pro cestující čim cestovním tím nejpijemnější. Jsou opatře-ny těžkými koberci, sedla sametová, spěry a pohodlnými opěradly, a lo-žní opatření jemnými polštáři, pokrývkami, čimtky atd.

Pouze \$3.00 platí se za postel po-loodnu došti pro dva cestující. Costa veše krize Denver, Colora-do Springs a krize piknikové hor-stvo samit pak Salt Lake City a Sacramento.

O ceny a skvostnost ilustrovaný spisek s podrobnou informací hlavse se v ústího nejblížšho jřhatele a nebo doptejte se J. Francis, G. P. & T. A., Omaha, Neb.

Československý „Ně-vroch doševně zdraví a sly“, ve kterémž tmo lékem zvrubně posil